

чаша, а съ другата сразява съ копието си единъ лъвъ. Задъ него е кучето му, неговиятъ вѣренъ другаръ. Паметникътъ е издѣланъ по поржка на Крумовия синъ, царь Омуртагъ. Навѣрно, тукъ наблизо е погребанъ и самиятъ царь Крумъ.

Около конника има нѣколко надписа съ гръцки букви, но съ старобългарски думи.

Скалата е разядена отъ студоветъ и дъждоветъ, времето е заличило доста чертитъ на паметника. Но все пакъ се вижда, че това е единъ добре издѣланъ конникъ.

Долу подъ скалата извира буенъ изворъ, бистрата вода на който протича бързо къмъ селото. На западъ се открива разкошна картина. Цѣлото поле се гледа като на дланъ. Далече насреща сж Шуменскитъ височини. Въ подножието имъ се бѣлѣятъ кжщитъ на града. На дѣсно се вижда Плиска, а на лѣво — източна Стара-планина и гр. Преславъ.

Ето на това живописно и угледно мѣсто е поставенъ паметникътъ на великия български царь. Тука, предъ тази величествена картина, до самитъ скали, сж били лѣтнитъ дворци на българскитъ царе и боляри. Тука царътъ и боляритъ сж прекарвали на прохлада, тука тѣ си отпочивали следъ кървавитъ боеве, които сж водили съ враговетъ на българската държава.

Край скалитъ на равнинката сж разровени основитъ на много стари постройки.

А горе, надъ самата скала, на 100 м. височина, трудоваци разравяха стара българска крепостъ.

Отправихме се по стръмна стълба, издѣлана въ самата отвесна скала, за върха на скалата.

Колкото отивахме по-нагоре, толкова картината ставаше по-широка, по-хубава, по-омайна. Ето ни чакъ горе — на крепостта. Стенитъ ѝ сж запазени на половина. Тя цѣла е била зарината съ прѣстъ, дори е обрасла съ гора.

Тукъ, отъ тази крепостъ, построена на непристъпно мѣсто, българската стража е оглеждала полето и е следила неприятелски кракъ да не погази българското величие.